A. D. 1915. N^RUS V.

CURRENDA

Pii Papae X. ad universos orbis catholicos hortatio.

Dum Europa fere omnis in anfractus abripitur funestissimi belli, cuius quae pericula, quas clades, quem exitum, qui paullulum reputaverit, is profecto luctu atque horrore se confici sentiat, non possumus non gravissime et Ipsi affici, non angi animo moerore acerbissimo, quum simus de tot civium, de tot populorum salute ac vita solliciti. In tanta rerum omnium perturbatione ac discrimine plane sentimus atque intelligimus hoc a Nobis paternam acritatem, hoc apostolicum ministerium postulare, ut christifidelium omnium animos eo convertamus impensius, *unde venit auxilium,* ad Christum, dicimus, *principem pacis* et *Dei atque hominum mediatorem* potentissimum. Huius igitur thronum gratiae ac misericordiae adeant omnes, hortamur, quotquot sunt per orbem catholici in primisque viri e clero; quorum insuper erit, iussu Episcoporum in unaquaque, paroecia publicas peragere supplicationes, ut misericors Deus, quasi piorum precibus defatigatus, funestas belli faces amoveat quantocius detque benignus iis, qui publicae rei praesunt, *cogitare cogitationes pacis et non afflictionis.*

Ex Aedibus Vaticanis die II. Augusti MCMXIV.

Pius Papa X.

Benedicti Papae XV. ad universos orbis catholicos hortatio.

Ubi primum in Beati Petri Cathedra constituti sumus, equidem probe conscii, quam impares tanto essemus muneri, arcanum reverentissime adoravimus consilium Dei providentis, qui Nostrae humilitatem personae ad hanc sublimitatem gradus evexisset. Quod si, non idoneis ornati laudibus meritorum, tamen fidenter administrationem Summi Pontificatus suscepisse videmur, dumtaxat divinae benignitatis fiducia suscepimus, minime dubitantes, quin Is Nobis opportunam collaturus esset et virtutem et opem, qui maximum imposuisset onus dignitatis. Iam ex hoc Apostolico fastigio ut omnem Dominicum gregem, Nostrae demandatum curae, circumspeximus, continuo percussit Nos horrore atque aegritudine inenarrabili immane totius huius belli spectaculum, cum tantam Europae partem, igni ferroque vastatam, rubescere videremus sanguine christianorum. Scilicet a Pastore bono, Iesu Christo, cuius obtinemus locum in gubernanda Ecclesia, hoc ipsum habemus, ut omnes, quotquot sunt, eius agnos et oves visceribus paternae caritatis complectamur. Quoniam igitur pro eorum salute, ipsius exemplo Domini, debemus esse, ut sumus, parati vel animam ponere, certum

ac deliberatum Nobis est, quantum in Nostra erit potestate, nihil facere reliqui, quod ad celerandum huius calamitatis finem pertineat. In praesens autem, — antequam, more institutoque Romanorum Pontificum, sub initium Apostolatus universos Sacrorum Antistites encyclicis appellemus litteris — non possumus, quin decessoris Nostri sanctissimi et immortali memoria digni, Pii X, extremam illam decedentis excipiamus vocem, quam, in primo huius belli fragore, apostolica ei sollicitudo atque amor humani generis quodammodo expressit. Itaque dum Nosmet ipsi, oculis manibusque ad caelum sublatis, erimus Deo supplices, omnes Ecclesiae filios, praesertim qui sunt sacri ordinis, ut ille perstudiose hortatus est, ita Nos hortamur atque adeo obsecramus, pergant, insistant, contendant, privatim humili prece, publice supplicationum frequentia, arbitrum ac dominatorem rerum implorare Deum, quoad, suae misericordiae memor, hoc flagellum iracundiae, quo quidem a populis poenas peccatorum repetit, deponat. Adsit vero et faveat, precamur, communibus votis Virgo Deipara, cuius beatissimus ortus hoc ipso concelebratus die, hominum generi laboranti, tamquam aurora pacis, illuxit, cum Eum esset paritura, in quo voluit Pater aeternus reconciliare omnia, *pacificans per sanguinem crucis eius sive quae in terris, sive quae in caelis sunt.* (Coloss. 1, 20).

Eos autem, qui res temperant populorum, oramus vehementer atque obtestamur, ut iam inducant animum sua omnia dissidia saluti societatis humanae remittere; considerent iam nimis miseriarum et luctuum huic mortali vitae comitari, ut non eam oporteat longe miseriorem ac luctuosoriorem reddi; satis esse velint, quod iam editum est ruinarum; satis quod effusum est humani cruoris; properent igitur pacis inire consilia et miscere dextras; praeclara enimvero tum sibi tum suae quisque genti ferent a Deo praemia; optime de civili hominum consortione merebuntur; Nobis autem, qui ex hac eadem tanta perturbatione rerum non mediocres difficultates in ipso auspicando Apostolico numere experimur, sane gratissimum se facturos sciant atque optatissimum.

Datum ex aedibus Vaticantis, die VIII septembris, in festo Mariae sanctissimae Nascentis anno MCMXIV.

Benedictus PP. XV.

Suprema S. Congregatio S. Officii

(Sectio de Indulgentiis).

DECRETUM SEU DECLARATIO

DE PARTIALIBUS INDULGENTIIS SEMEL VEL PLURIES IN DIE LUCRANDIS.

Die 25. Iunii 1914.

Ssmus D. N. Pius div. prov. Pp. X. in audientia R. P. D. Adsessori S. Officii impertita, proposito dubio, an toties lucrifieri valeant indulgentiae partiales, quoties iniunctae preces vel opera iterentur, si nulla fiat in ipsarum concessionibus declaratio de iis pluries in die vel semel tantum acquirendis; praehabito voto Eminentissimorum Patrum Cardinalium Inquisitorum generalium

feria IV die 24. iunii 1914. in ordinaria Congregatione enunciato, benigne respondere dignatus est: »Affirmative, seu posse. in casu, eiusmodi partiales Indulgentiae toties acquiri, quoties preces vel pia opera in concessionibus indicata reiterentur«. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

D. Card. Ferrata — Secretarius.
† Donatus Archiep. Ephesin. — Adsessor.

Czcigodnym Braciom, Arcybiskupom i Biskupom Świata katolickiego

Episkopat Polski braterskie pozdrowienie!

Podniesieni na duchu i zachęceni prawdziwie apostolskiemi słowami szczęśliwie nam panującego Papieża Benedykta XV., wprowadzamy w czyn piękne i szlachetne polecenie tak drogiego nam wszystkim Ojca — i prosimy Was gorąco, Czcigodni Bracia, o Waszą cenną pomoc.

Z pełnego miłości listu, który zarazem Wam przesyłamy, poznacie, jak dalece ufa Ojciec nasz, że »**wszystkie Jego dzieci na wezwanie Episkopatu Polskiego z całym zapałem pójdą za tym głosem i wspólną modlitwą, jakoteż wspólnemi ofiarami przyczynią się do złagodzenia niedoli tego szlachetnego narodu**«.

Polska, ten rozległy kraj katolicki, wskutek najstraszniejszej wojny przechodzi niewymowne cierpienia i jest w swojej większej części zniszczona doszczętnie i pogrążona w nędzę tak okropną, że podobnej świat bodaj jeszcze nie widział. Miliony bowiem wojsk walczą przeciw sobie na naszej ziemi, a okrótne konieczności wojny są przyczyną klęsk niesłychanych. Legło w gruzach kilkaset miast, kilka tysięcy wsi i około tysiąca kościołów. Niedość, że na ogromnych przestrzeniach wyczerpały się zupełnie zapasy żywności, ale nadomiar nieszczęścia Polacy zmuszeni są walczyć w trzech wrogich sobie armiach i często brat brata, syn ojca, krewny krewnego, przyjaciel przyjaciela mimowoli życia pozbawia. Ojciec Święty odczuwa dokładnie to wyjątkowo straszne położenie narodu Polskiego, mówiąc, że »**ten Naród bardziej niż którykolwiek inny dźwigał dotychczas i dźwiga jeszcze okrutne brzemię wojny**«.

Polska, która od wieków była przedmurzem chrześcijaństwa i która w chwilach najcięższych nigdy nie przestawała być najlepszą i najwierniejszą córką Kościoła, dzisiaj także, pomimo ogromu nieszczęść, które na nią zesłały niezbadane wyroki Opatrzności Boskiej, nie zachwiała się w wierze swojej. Potrzebuje ona jednak nad wszelki wyraz pomocy moralnej, dla przetrwania z niezłomną wiarą oczekujących jeszcze na nią cierpień, — i materyalnej — dla wyratowania setek tysięcy swoich synów od chorób, nędzy i śmierci głodowej, już teraz tak liczne ofiary zabierającej.

Ponieważ zaś, jak mówi Ojciec święty, »**klęskom Polski obecnie inaczej ulgi przynieść nie można, jak za pośrednictwem jednogłośnej pomocy narodów**«, — my podpisani, Arcybiskupi i Biskupi polscy, zwracamy się z ufnością i łzami do Was, Czcigodni Bracia, w imię Matki Miłosierdzia i w imię tych Świętych, których Polska dała Kościołowi powszechnemu, z następującą błagalną prośbą:

Zarządźcie, aby Wierni w Dyecezyach Waszych złączyli swe modlitwy »**z żarliwemi modlitwami Ojca Świętego**«, na intencyę całego Narodu Polskiego,

a swoje ofiary z tą ofiarą, którą Namiestnik Chrystusowy »**w Swojem Czcigodnem Ubóstwie w obecnej groźnej godzinie bardziej niż kiedykolwiek się zaznaczającem**« dla Polski miłościwie przeznaczył.

Najkrótsza modlitwa i najskromniejszy datek będą budującym dowodem miłości Katolików wszystkich narodów względem cierpiącej siostry i znajdą niechybnie u Boga Miłosiernego sowitą nagrodę. Ponieważ Boski Zbawiciel sam nas zapewnił o skuteczności wspólnej modlitwy słowami »**ubi enim sunt duo, vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum**« (Mat. XVIII. 20) — »gdzie bowiem dwaj lub trzej są zebrani w imię moje, tam ja jestem pośród nich« prosimy Was, — opierając się na tych najświętszych słowach, abyście raczyli nakazać osobne modlitwy za Polskę, a zarazem wyznaczyli na składanie ofiar dzień, który ośmielamy się Wam polecić.

Niechaj w tym dniu cały Świat Katolicki złączy się w darach miłosierdzia i w gorącej modlitwie o Boże Zmiłowanie dla nieszczęsnego Narodu.

Raczcie więc w Dyecezyach Waszych nakazać, żeby w niedzielę dnia 14-go listopada 1915 roku, we wszystkich Kościołach Duchowieństwo zapowiedziało, że niedziela następna przypadająca dnia 21-go listopada 1915 r. jest przeznaczona na te modły i zbieranie tych ofiar, za które wszystkim uczestnikom, a przez to i całej Polski miłosiernym dobroczyńcom Ojciec Święty »**udziela z całego serca osobnego Błogosławieństwa Apostolskiego**«.

Oby Bóg Dobry raczył pobłogosławić wspólnym naszym zabiegom o dobro moralne i materyalne wiernych, Pasterskiej pieczy naszej powierzonych i tylu cierpiącym rany zagoił, udzielając conajrychlej światu, krwią zalanemu, trwałego pokoju i wytchnienia po tej okrutnej wojnie.

Pokój Boży niechaj będzie zawsze z Wami, Czcigodni Bracia.

Wasi Bracia w Chrystusie:

† Edmund Dalbor, Nominat. Arcybiskup Gnieźnieński i Poznański.
† Józef Bilczewski, Arcybiskup Lwowski (Obrz. Łać.)
† Józef Teodorowicz, Arcybiskup Lwowski (Obrz. Orm.)
† Aleksander Kakowski, Arcybiskup Warszawski.
† Franciszek Albin Symon, Arcybiskup Tyt. Attalijski.
† Karol Hryniewicki, Arcybiskup Tyt. Pergeński.
† Adam Stefan Sapieha, Książe-Biskup Krakowski.
† Augustyn Łosiński, Biskup Kielecki.
† Stanisław Kazimierz Zdzitowiecki, Biskup Kujawsko-Kaliski.
† Antoni Julian Nowowiejski, Biskup Płocki.
† Józef Sebestyan Pelczar, Biskup Przemyski.
† Maryan Ryx, Biskup Sandomierski.
† Leon Wałęga, Biskup Tarnowski.
† Kazimierz Ruszkiewicz, Biskup Tyt. Beryski, Sufr. Warszawski.
† Władysław Bandurski, Biskup Tyt. Cydoński, Sufr. Lwowski.
† Karol Józef Fischer, Biskup Tyt. Malleński, Sufr. Przemyski.
† Anatol Nowak, Biskup Tyt. Irenopolitański, Sufr. Krakowski.
† Paweł Jedzink, Biskup Tyt. Temizoński, Wikaryusz Kapitularny Poznański.
† Wilhelm Kloske, Biskup Tyt. Teodozyopolitański, Wikaryusz Kapit. Gniezn.

Dan Poznań, Lwów, Warszawa, Kraków dnia 15. sierpnia 1915 r. Pańskiego.

P. S. — Ofiary miłosierne w Dyecezyach Waszych zebrane raczcie najłaskawiej, Czcigodni Bracia, odesłać do Szwajcarskiego Banku Narodowego w Lozannie (Banque Nationale Suisse á Lausanne) na rachunek Komitetu Generalnego Pomocy dla ofiar wojny w Polsce z siedzibą w Vevey — Szwajcarya (Comité Général de Secours pour les Victimes de la guerre en Pologne, siège à Vevey, Suisse).

Ofiary Wasze będą z wdzięcznością ogłoszone w Dzienniku rzymskim »Osservatore Romano«.

L. 4126.

Subskrypcya na trzecią pożyczkę wojenną.

C. k. Ministerstwo skarbu wydało dnia 5. października b. r. następujące ogłoszenie:

Na podstawie ces. rozporządzenia z dnia 4. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr 202, dotyczącego podjęcia operacyi kredytowych dla pokrycia wydatków na nadzwyczajne wojskowe zarządzenia z powodu zawikłań wojennych wydaje się wolną od podatku $5^1/_2$% pożyczkę wojenną. Ogólna suma tej pożyczki ustaloną zostanie na podstawie wyników publicznej subskrypcyi.

Pojedyncze sztuki pożyczki wojennej opiewają na właściciela i wystawione są w częściach po 100, 200, 1.000, 2.000 i 10.000 koron, oraz w częściach wynoszących kwotę wielokrotną 10.000 koron. Sztuki te datowane są z dnia 1-go października 1915 i zaopatrzone in facsimile podpisami c. k. Ministra skarbu, nadto prezydenta i jednego członka Komisyi Rady państwa dla kontroli długów państwa. Wystawione są w języku niemieckim; do tego podana jest istotna treść tekstu w językach krajowych. Pożyczkę wojenną spłaci c. k. Zarząd państwa dnia 1. października 1930. C. k. Zarząd państwa zastrzega sobie jednak prawo spłacania pożyczki także przed dniem 1. października 1930. w całości lub w części. Wcześniejsza spłata może nastąpić tylko na podstawie przynajmniej trzymiesięcznego poprzedniego wypowiedzenia. Takie wypowiedzenie opublikowane będzie w urzędowej »Wiener Zeitung«.

Pożyczkę wojenną oprocentuje się z dołu w półrocznych ratach dnia 1. stycznia i 1. lipca każdego roku po $5^1/_2$% za rok. Sztuki zaopatrzone są 31. kuponami, z których pierwszy płatny dnia 1. stycznia 1916. i ostatni płatny dnia 1. października 1930, są ćwierćrocznymi, podczas gdy pozostałe 29. kuponów płatne zawsze 1. stycznia i 1. lipca są półrocznymi kuponami. Wypłata procentu i spłata pożyczki wojennej, nastąpi bez odciągania jakichkolwiek podatków lub należytości za zwrotem płatnych kuponów procentowych, względnie obligacyi pożyczkowej w c. k. Kasie długów państwa we Wiedniu.

Pretensya wypływająca z pożyczki wojennej gaśnie przez przedawnienie pod względem kapitału w przeciągu 30 lat, a pod względem procentu w przeciągu 6 lat, od terminu płatności począwszy.

Od obrotu $5^1/_2$% pożyczki wojennej nie opłaca się żadnego podatku obrotowego od efektów.

Odnośnie do powyższego ministeryalnego ogłoszenia opublikował c. k. Urząd pocztowych kas oszczędności następujące uwagi:

Subskrypcya rozpocznie się dnia 7. października 1915 i zamkniętą zostanie w sobotę dnia 6. listopada 1915 o godzinie 12. w południe.

Subskrypcye mogą nastąpić w następujących miejscach: w c. k. Urzędzie pocztowych kas oszczędności w Wiedniu i w jego kasach zbiorczych (c. k. urzędach pocztowych), we wszystkich kasach państwowych i urzędach podatkowych, w austro-węg. Banku, zakład główny we Wiedniu i w jego filiach w krajach koronnych, w Bośni i Hercegowinie.

Dla subskrypcyi w Urzędzie pocztowych Kas oszczędności i tegoż kasach zbiorczych mają ważność następujące warunki:

1. Cena subskrypcyi ustaloną jest na 93'60 K. z dodatkiem odsetek od sztuki po $5^{1}/_{2}$% od dnia 1. października 1915. aż do dnia zapłaty.

2. Oprócz pełnych sztuk można subskrybować części w kwocie 25, 50 i 75 K wartości nominalnej. (Rentowa kasa oszczędności urzędu pocztowych kas oszczędności).

3. Subskrypcya dzieje się tylko przy pomocy formularza zgłoszenia; potrzebne formularze można otrzymać bezpłatnie w c. k. Urzędzie pocztowych kas oszczędności i w c. k. Urzędach pocztowych. Formularzy tych należy także używać przy zgłoszeniach, wymagających potwierdzenia sądu lub innej władzy.

4. Przydzielenie sztuk nastąpi po zakończeniu subskrypcyi możliwie rychło za uwiadomieniem o tem subskrybujących. Urząd pocztowych kas oszczędności zastrzega sobie prawo oznaczenia wysokości kwoty każdego pojedynczego przydzielenia z upoważnienia Ministra skarbu.

Płatny dnia 1. stycznia 1916 pierwszy ćwierćroczny kupon policzy Urząd pocztowych kas oszczędności, celem uproszenia załatwienia zaraz przy zarachowaniu ceny zakupna subskrybowanych sztuk.

5. Przypadającą cenę zakupna przy subskrybowaniu do 200 K. należy zaraz przy zgłoszeniu w pełnej kwocie uiścić. Przy subskrybowaniu po nad 200 K. należy przy zgłoszeniu wpłacić 10% wartości nominalnej, w dniu 6. grudnia 1915 i 5. stycznia 1916 po 20%, w dniu 5. lutego 1916 25%, a w dniu 6. marca 1916 resztę kwoty.

Spłaty można uiścić w gotówce, zapomocą czeku albo z należności wkładkowych książeczek pocztowej kasy oszczędności. Spłaty gotówką, którą się uiszcza przy zgłaszaniu, należy uskutecznić poświadczeniem złożenia, dołączonym do formularza zgłoszenia. Dopłaty gotówką zaś tylko zapomocą specyalnego poświadczenia złożenia, które się pośle subskrybującym.

6. Zgłoszenia na pewne części mogą być uwzględnione tylko o tyle, o ile uzna to urząd pocztowych kas oszczędności za dopuszczalne.

7. Sztuki mają być odebrane w Urzędzie pocztowych kas oszczędności. Aż do wygotowania definitywnych sztuk wyda się subskrybującym tymczasowe poświadczenia, których zamiana na definitywne sztuki nastąpi swego czasu bez policzenia specyalnej należytości za wymianę.

8. Płatne kupony odsetkowe trzeciej pożyczki wojennej wypłacą urzędy pocztowe wedle mających jeszcze wyjść postanowień.

9. Obligacye pożyczki rentowej przyjmie Urząd pocztowych kas oszczędności bezpłatnie do depozytu.

Austro-węgierski bank, oraz wojenna kasa pożyczkowa udzielają za złożeniem obligacyi tej pożyczki wojennej, względnie tymczasowych poświadczeń, jako zastawu ręcznego pożyczek podług zniżonej o $^1/_2{}^0/_0$ procentowej, mianowicie podług każdorazowej oficyalnej stopy procentowej za eskontowanie. Ta zniżona stopa procentowa będzie ważną na przeciąg obecnego przywileju austro-węg. banku, to jest do 31. grudnia 1917.

Wspomniane te oba zakłady udzielają podług każdorazowej oficyalnej stopy procentowej za eskontowanie pożyczek także na inne do udzielania pożyczek u nich się nadające papiery wartościowe, o ile podjęta kwota rzeczywiście służy do wyrównania sumy subskrybowanej na podstawie tego zaproszenia. Dla prolongowanych takich pożyczek pozwoli się również na zniżenie stopy procentowej, a mianowicie do 31. grudnia 1917. Na żądanie przyznaje się dla pożyczek, które w powyższym terminie wpłaty zaciągnięto rzeczywiście do spłacenia subskrybowanej sumy, w miejsce każdorazowej stopy procentowej za eskontowanie stałą stopę procentową $5^0/_0$ za rok aż do 31. grudnia 1917.

Celem zwrotu pożyczek, które rzeczywiście w przeciągu powyższych terminów wpłaty zaciągnięto w jakimś instytucie kredytowym (banku, kasie oszczędności, kasie zaliczkowej i t. d.) na subskrypcyę pożyczki wojennej, udzieli austro-węg. bank, oraz wojenna kasa pożyczkowa nowych pożyczek podług stałej stopy procentowej wynoszącej $5^0/_0$ i podług tej też stopy procentowej prolonguje je do dnia 31. grudnia 1917.

Wojenna kasa pożyczkowa jest upoważnioną na podstawie § 6., p. 3. ces. rozporządzenia z dnia 19. września 1914, Dz. u. p. Nr 248, uwzględniając zasady administracyi przepisanej w powyższem ces. rozporządzeniu, udzielić pożyczek także za zastawem pretensyi hipotecznych, gwarantujących ustawową pewność (§ 1374. p. k. u. c.)

* * *

Nie wątpimy, że P. T. Duchowieństwo naszej Dyecezyi poprze z całych sił tę tak ważną dla państwa i kraju sprawę, ofiarując w miarę możności swój grosz i zachęcając parafian do wzięcia jak najliczniejszego udziału w subskrypcyi ne tę pożyczkę.

Duszpasterstwo względem wojska.

W związku z Naszem poleceniem — skierowanem do P. T. Naszego Duchowieństwa, aby spieszyło z pomocą duchowną do żołnierzy, ilekroć się okaże potrzeba, bez względu na to, czy są kapelani wojskowi w miejscu, czy ich niema, polecamy niniejszem, aby na żądanie władz wojskowych *bezinteresownie* brało udział w pogrzebach żołnierzy, co do których jest pewność, że byli katolikami.

Mutationes inter Venerabilem Clerum.

Nominati: *Rvmus Mgsr Chendyński Ladislaus,* Canon. grem. Capituli cathedralis, Rector dioecesenae Archiconfraternitatis perpetuae adorationis Sanctissimi Sacramenti; A. R. R. D. D. *Ruminowski Antonius,* Par. in Siedliska Bogusz, Vice-Decanus et *Dulian Iosephus,* Par. in Lubcza, Notarius Decanatus Pilznoensis.

Decorati: A. R. R. D. D. *Nalepa Aloisius,* Catech. et Professor c. r. gymn. in Bochnia, *privil R. et M.* et *Dąbrowski Adalbertus,* Capellanus c. r. domus incarceratorum in Nowy Wiśnicz, *usu Expos canon.*

Institutus: *A. R. D. Działo Antonius,* Par. in Ostrowy tuszowskie, ad benef. in Gawłuszowice.

Praesentatus: *R. D. Dadał Stanislaus,* Catech. in Nowy Sącz, ad benef. in Łososina górna.

Libere resignavit: *R. D. Mucha Valentinus,* Admin. in Luszowice, benef. in Brzeziny sibi iam collato.

Constitutus: *R. D. Badowski Josephus,* Admin. vac. benef. in Gawłuszowice, Administrator vacantis benef. in Ostrowy tuszowskie.

Translati: RR. DD. *Gliński Antonius,* Coop. in Żdżarzec, ad Padew; *Papież Adalbertus,* Coop. in Zawada, ad Żdżarzec; S. Scr. Lector *Stach Petrus,* Coop. in Trzciana et *Chrobak Valentinus,* Coop. in Nockowa, ad Ecclesiam cathedr; *Grzyb Michaël,* Coop. in Przyszowa, ad Nockowa; *Łętek Ioannes,* Coop. in Ostrowy tuszowskie, ad Przyszowa; *Korzeń Ioannes,* Coop. in Padew, ad Ujanowice; *Brandt Antonius,* Coop. in Ujanowice ad Zaborów et *Sępek Ioannes,* Coop. in Zaborów, ad Dobra.

Commeatum studiorum causa in cantu eccles. Ratisbonae *obtinuit:* R. D. *Orzech Adalbertus,* Coop. ad Eccl. cathedr.

Curat valeludinem Cracoviae: R. D. *Bombicki Stephanus,* hactenus Coop. in Dobra.

Piis ad aram precibus commendantur:

Anima p. m. *Szaflarski Ioannis,* emer. Parochi in Tylmanowa, qui die 6. Aprilis a. c. pie in Domino obdormivit.

p. m. *Wójcik Ioannis,* c. r. Curati castrensis, qui die 26. Septembris a. c. pie in Domino ultimo quievit fine. Societati precum adscriptus.

Z KONSYSTORZA BISKUPIEGO.

W Tarnowie, dnia 15. października 1915.

Ks. Dr Władysław Mysor
Kanclerz.

† Leon
Biskup

Nakładem Kleru Dyecezalnego — Z Drukarni Zygmunta Jelenia w Tarnowie.